

MINUNI POVESTITE DE SFÂNTUL PETRU MOVILĂ

MOARTEA VĂTAFULUI CARE FURA ANIMALE

În anul 1620, luna ianuarie, ziua 14, când eram în satul nostru mănăstiresc numit Zabiloce, ne-au povestit oamenii acelu sat că în anul 1612, în luna septembrie, într-un sat, Osăuți, care pe atunci era a lui Butovici, iar acum era a lui Sokolov, trăia un vătaf cu numele Grițko, care făcea multe rele în acel sat, furând boi, oi, porci și alte animale. Și bărbații acelu sat au făcut multă cercetare și n-au putut găsi cine este vinovat de acele hoții. S-au strâns odată toți, cu gând să cerceteze cu cea mai mare luare aminte și, fiind în mijlocul lor și Grițco vătaful, au făcut iscodire.

Și unul dintre ei bărbat cumsecade și temător de Dumnezeu, cu numele de Fedko Păcătosul, venind în mijlocul lor zice: "Frați bărbați, ascultați-mă pe mine, păcătosul – căci întotdeauna avea obiceiul să-și zică păcătos –că, dacă ne-am adunat de atâtea ori, am cercetat și nu l-am putut afla pe răufăcătorul nostru netrebnic și nici acum nu putem, să ne rugăm din inimă Domnului, Care le știe pe toate, încât El, fiind cunoscător de inimi, șiind de mânia și necazul nostru, să ni-l descopere și să ni-l spună pe cel ce ne face rău. Cred că El nu va lăsa în van rugăciunea noastră și curând va răzbuna pagubele noastre." Noi am încuviințat cu toții.

Fedko a ridicat mâinile spre cer și cu lacrimi a strigat: "Doamne, Dumnezeu nostru! Auzi rugăciunea noastră și descoperă-l pe cel ce ne aduce pagubă!" Și a început să spună rugăciunea Domnului, adică Tatăl Nostru. Și după dânsul toți oamenii, ridicându-și mâinile, au spus-o până la capăt. După ce au săvârșit rugăciunea – o, minune! – acel vătaf, Grițco, fiind printre ei, îndată a început să ofteze și să strige: "Vai mie, o durere m-a lovit în umeri!" Dintr-o

Sfântul Petru Movilă, icoană

dată n-a mai putut nici să stea în picioare, nici să șadă, nici să meargă. Luându-l, bărbații l-au dus în curte și așa s-a descoperit fărădelegea lui. Și cu acea durere s-a chinuit cumplit șapte zile, iar în ziua a șaptea crâncen a murit.

Vedeți, dar fraților, dacă o rugă a oamenilor neînsemnați, pornită din inimă, poate face atât de multe, apoi cu atât mai tare este rugăciunea unui preot sau călugăr împotriva celor ce săvârșesc rău.

VINDECAREA DOCTORULUI PARALIZAT

Un oarecare Aleksandr Muzelia, de profesie medic, știut de toți în voievodatul Kievului, dar mai ales în cel al Volîniei, de neam grec, fiind pe jumătate zdrobit de paralizie, nu se putea vindeca cu ajutorul medicinei. Atunci, venind la Mănăstirea Peșterilor din Kiev, în anul 1620, și auzind că mulți se vindecă numai cu mirul ce curge din capetele sfinților de acolo, a ascultat în peșteri sfânta slujbă și, luând cu evlavie și credință din mirul sfânt, și-a uns jumătatea bolnavă a trupului. Ieșind din peșteră, cu harul Domnului, l-a lăsat durerea și s-a vindecat mulțumită rugăciunilor părinților noștri din acele peșteri, întru slava și cinstea lui Dumnezeu.

(Sfântul Petru Movilă, Proloagele de la Pecerska)